

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

ΕΝΑΣ ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ

Πώς έγινε η “εκτροματική” αποσκίρτηση της Κοινότητας από την Αρχιεπισκοπή

ΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΑΚΟΜΗ ΜΙΑΣ ΑΠΟΣΚΙΡΤΗΣΗΣ

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΒΛΑΧΟΥ, πρώην προέδρου τής Κοινότητας

Τον Νοέμβριο του 1973 είχα αποφασίσει να μη λάβω μέρος στις εκλογές στην Κοινότητα, αλλά μετριοπαθή μέλη της με έπεισαν ότι χρειαζότανι ανεξάρτητοι σύμβουλοι ανάμεσα στις αντιμαχόμενες παρατάξεις για να μην διαλυθεί ο φορέας. Μαζί μου έβαλαν υποψηφιότητα ο φίλος μου Θανάσης Πετρόπουλος και ο Κώστας Αναστασόπουλος, που τότε ήταν διευθυντής των γραφείων της Κοινότητας. Ενώ, όμως, εγώ και οι δύο φίλοι μου εκλεχτήκαμε άνετα, η παράταξη Αναστασίου-Γεροντάκου έχασε την πλειοψηφία στο συμβούλιο που κέρδισε τότε η παράταξη Μαυραντώνη. Επειδή εγώ ούτε καν είχα σκεφθεί πώς θα μπορούσα να αναλάβω την προεδρία της Κοινότητας ή άλλη θέση στο εκτελεστικό, έμεινα έκπληκτος όταν τρία στελέχη μου πρότειναν να αναλάβω την προεδρία.

Όταν απέρριψα την πρόταση, με πλησίασε ο κ. Σταύρος Θαλασσινός, ένας πολύ καλός μου φίλος και εξωδιωκητικός παράγων της Κοινότητας για να με μεταπειίσει. Εγώ ήμουν ανένδοτος, αφού βρισκόμουν σε πλήρη αντίθεση με την πλειοψηφία του συμβουλίου στο θέμα του «εκκλησιαστικού», όμως ο κ. Θαλασσινός, με διαβεβαίωσε ότι το συμβούλιο σέβεται τις απόψεις μου και πως εγκρίνει την ιδέα της «ομπρέλας» που είχαμε συζητήσει, δηλαδή ότι κάτω από την Κοινότητα μπορούν να συνυπάρξουν όλες οι απόψεις και αποχρώσεις. Ο κ. Θαλασσινός με διαβεβαίωσε ακόμα ότι μπορώ να συζητήσω το «εκκλησιαστικό» με το νέο συμβούλιο και κάτω από αυτές τις συνθήκες δέχτηκα να συναντηθώ με τους συμβούλους για να διαπιστώσω αν θα σεβαστούν τις απόψεις μου. Στη σύσκεψη που ακολούθησε, ο Ευάγγελος Τσιλίκουνας έκανε μια πολύ δικαιολογημένη ερώτηση: “Πώς θα σε κάνουμε πρόεδρο, αφού είσαι εναντίον της αποσκίρτησης;” και εγώ του απάντησα πως ούτε την επιθυμία είχα, ούτε ζήτησα να γίνω πρόεδρος της Κοινότητας, οι άλλοι έπρεπε να του πούν γιατί βρισκόμουν εκεί. Όταν για άλλη μια φορά επανέλαβα ότι είμαι εναντίον της αποσκίρτησης από την Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας επειδή θα βλάψει τα συμφέροντα της Κοινότητας και της παροικίας και πως αν αφήσουμε το «εκκλησιαστικό» κατά μέρος, η Κοινότητα θα δραστηριοποιηθεί σε κοινωνικούς και πολιτιστι-

κούς τομείς, πήραν το λόγο ο Στράτος Μαυραντώνης και ο Δημήτρης Γκότσης, οι οποίοι συμφώνησαν μαζί μου. Για να αναλάβω την προεδρία έθεσαν σαν όρο την αντιπροεδρία να αναλάβει ο Θανάσης Πετρόπουλος και την γραμματεία ο Κώστας Αναστασόπουλος, αλλά η αντίδραση ήταν άμεση, η γραμματεία ήταν αδιαπραγμάτευτη και έπρεπε να την αναλάβει ο Μαυραντώνης, ενώ ο Αναστασόπουλος θα γινόταν ταμίας. Με τρεις από τις τέσσερις θέσεις του εκτελεστικού σε “δικούς” μου ανθρώπους, έκανα την υποχώρηση και την νευραλγική θέση του γραμματέα ανέλαβε ο Στράτος Μαυραντώνης, πανίσχυρος τότε στην Κοινότητα.

Ο παροικιακός Τύπος δέχτηκε ευνοϊκά την εκλογή μου στην Κοινότητα, επειδή ήμουν η φωνή τής μετριοπάθειας σε μια ταραγμένη εποχή. Πάντως, τόσο ο Πάνος Γεροντάκος του “Πανελληνίου Κήρυκα”, όσο και ο Μιχάλης Αγαδάκος του “Νέου Κόσμου” της Μεμβούρνης, σε συνέντευξη που έδωσα με ρώτησαν τι θα κάνω αν το συμβούλιο ψηφίσει την αποσκίρτηση. Συνεπώς στα πιστεύω μου, απάντησα πως θα δεν πιστέψω ότι θα παρωθεί μια τέτοια απόφαση, αλλά αν γίνει κάτι τέτοιο, θα παραιτηθώ.

Κατά τη διάρκεια της προεδρίας μου, οι σχέσεις Αρχιεπισκοπής-Κοινότητας ήταν ομαλές και δεν υπήρχε λόγος για αποσκίρτηση, αλλά τα σύνεφα φάνηκαν στον ορίζοντα όταν άρχισαν να ακούγονται οι ψίθυροι πως η Κοινότητα θα αποσκιρτήσει.

Στο μεταξύ, δεχόμουν πιέσεις για αποσκίρτηση τόσο από τις Κοινότητες Αδελαΐδας και Νιουκάστλ, αλλά και από την Μεμβούρνη σε μικρότερο βαθμό. Αγνοούσα τις πιέσεις αυτές, λέγοντας ότι η Κοινότητα του Σίδνι έχει δικά της προβλήματα, δικά της προγράμματα να εφαρμόσει και δεν μπορεί να τις ακολουθήσει στο δρόμο της αποσκίρτησης.

Καταλύτης, όμως, έγινε ένα συνέδριο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Ορθόδοξων Κοινοτήτων Αυστραλίας στην Αδελαΐδα, για το οποίο ανησυχούσα επειδή είχα ακούσει πως άρχισαν πίσω από την πλάτη μου οι κινήσεις για αποσκίρτηση.

Στη σύσκεψη της Αδελαΐδας συμμετείχαν από το Σίδνι εγώ, ο κ. Μαυραντώνης, ο κ. Τσιγκρής σαν ειδικός για τα εκκλησιαστικά θέματα και ο κ. Θαλασσινός σαν παράγων. Εκεί ανέπτυξα τις απόψεις της Κοινότητας, δηλαδή ότι δεν μπορούσα να ακολουθήσω

τις άλλες Κοινότητες γιατί στόχος μου ήταν να λύσω τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο φορέας μου μέσα στα πλαίσια της κατάστασης που επικρατούσε στο Σίδνι.

Όταν, όμως, έλαβε τον λόγο ο κ. Τσιγκρής, ανέπτυξε την άποψη ότι η αποσκίρτηση είναι απαραίτητη, επειδή η Κοινότητα βρισκόταν σε... ερμαφρόδιτη κατάσταση που πρέπει να ξεκαθαρίσει. Κατάλαβα τότε πως ήταν η αρχή του τέλους της θητείας μου στο συμβούλιο της Κοινότητας, αλλά δεν είχα σκοπό να φύγω αμαχητί. Αφού αρνήθηκα να συναντηθώ με τον ηγέτη της Αυτοκεφάλου, Σπυρίδωνα, στο ταξίδι της επιστροφής εξέφρασα στον κ. Θαλασσινό το παράπονο πως νιώθω προδομένος και απογοητευμένος που δεν τηρήθηκαν οι συμφωνίες που έγιναν για να αναλάβω την προεδρία. Όπως θα δούμε, όμως, αφού έκανε τη διάγνωση της “ερμαφρόδιτης” κατάστασης, ο κ. Τσιγκρής ανάλαβε να κάνει και την αναγκαία εγχείρηση...

Δεν είχα πια άλλη επιλογή, παρά να επισπύσω την διαλεύκανση της κατάστασης και κάλεσα έκτακτη συνεδρίαση του συμβουλίου για τις 6 Μαρτίου 1974, με μοναδικό θέμα τη συζήτηση του εκκλησιαστικού.

Ανοίγω τη συζήτηση με τα λόγια: Κύριοι συνάδελφοι, κάλεσα αυτή την έκτακτη συνεδρίαση του συμβουλίου για να διαπιστώσω αν έχω την υποστήριξη από τα πρόσωπα τα οποία συνάντησα στη σύσκεψη την οποία οργάνωσε ο καλός μου φίλος, Σταύρος Θαλασσινός, για να πάρω τη διαβεβαίωση ότι το συμβούλιο σέβεται τις απόψεις μου και πώς θα αφήσουμε το «εκκλησιαστικό» κατά μέρος και η Κοινότητα θα δραστηριοποιηθεί σε κοινωνικούς και πολιτιστικούς τομείς. Θέλω τώρα όλοι εσείς που πήρατε μέρος στη σύσκεψη, εκτός του κ. Τσιγκρής, που σκόπιμα δεν καλέσατε, να μου πείτε γιατί τώρα η Κοινότητα πρέπει να αποσκιρτήσει από την Αρχιεπισκοπή; Μερικοί από σας με πήρατε τηλέφωνο να μου πείτε “Σταύρο μη ενδώσεις να αντισταθείς”.

Ο κ. Μαυραντώνης πήρε το λόγο για να υποστηρίξει την ολοκληρωτική αποσκίρτηση και όχι μόνο για την Αγία Σοφία, ο αντιπρόεδρος κ. Πετρόπουλος κάνει πρόταση για αναβολή και να πάμε σε έκτακτη γενική συνέλευση όπως ορίζει το καταστατικό της Κοινότητας. Κανένας δεν δευτέρωσε την πρόταση, γίνεται ψηφοφορία με δυο κατά (Βλαχος και Πετρόπουλος) δύο αποχή (Αναστασόπουλος και Ζή-

ρος) και 15 υπέρ της αποσκίρτησης.

Παίρνω το λόγο και λέω “Κύριοι η απόφαση αυτή είναι αντικαταστατική, θα αποξενώσει την Κοινότητα από την παροικία, νομίζω πως είναι πράξη καταστροφική και ελπίζω να διαφευθώ. Σας ευχαριστώ, αποχωρώ και από αυτή τη στιγμή η θέση του προέδρου είναι κενή”.

Τα μέλη του συμβουλίου προσπαθούν να με πείσουν να ανακαλέσω, αλλά τους απαντώ πως δεν έχω σκοπό να παίξω το ρόλο του ανδρείκελλου και πως τη θέση του προέδρου δέχθηκα κατόπιν συμφωνίας την οποία αυτοί δεν τήρησαν. Την ίδια στιγμή, υπέβαλε την παραίτησή του και ο αντιπρόεδρος, κ. Πετρόπουλος.

Οι προσπάθειες συμβούλων να ανακαλέσω την παραίτησή μου συνεχίστηκαν τις επόμενες ημέρες και μερικοί, μάλιστα, μου ζήτησαν συγγνώμη για τη στάση τους που δικαιολόγησαν στις “πιέσεις” τις οποίες δέχτηκαν, ή στο ότι δεν είχαν καταλάβει τι παιχνίδι παιζόνταν.

Στην επόμενη συνεδρίαση, πάντως, την προεδρία ανέλαβε ο κ. Δημήτρης Τσιγκρής που, ενώ το 1973 μίλησε για “ερμαφρόδιτη” κατάσταση στην Κοινότητα το 1987 αλλάζει γνώμη και χαρακτηρίζει σαν “εκτροματική”(!) την αποσκίρτηση, για να χαρακτηριστεί “ανανήψας”.

Μετά την αποσκίρτηση δημιουργούνται λυπηρές καταστάσεις στην παροικία και ακολουθούν τα βίαια επεισόδια στην Αγία Σοφία ένα στίγμα στην ιστορία του ελληνισμού του Σίδνι. Ενώ συνέβαιναν τα επεισόδια, κάποιος (άγνωστος) πρωτοπαλικάρο οδηγός του Σπυρίδωνα με πήρε τηλέφωνο και μου λέει “ακόμα στο σπίτι σας βρισκόστε... ο λαός σας περιμένει!”

Όπως ανέφερα στην αρχή, ο παροικιακός Τύπος δέχτηκε ευνοϊκά την εκλογή μου στην προεδρία της Κοινότητας πριν 4 μήνες, τώρα δημοσίευσε την παραίτησή μου με τα πρωτοσέλιδα:

Πανελλήνιος Κήρυξ, 8 Μαρτίου 1974. “Η Κοινότητα αποσκιρτά. Παρητήθη ο πρόεδρος κ. Σταύρος Βλάχος. Σοβαρά γεγονότα διαδραματίζονται εις την Κοινότητα του Σίδνι. Η πλειοψηφία των αριστερών σκληροπυρηνικών συμβούλων και συνοδοιπόροι τους, υπακούοντας εις την «γραμμή» του Κόμματος, απεφάσισαν την Τετάρτη το βράδυ να εντάξουν τους Κοινοτικούς ναούς εις την Αυτόκέφαλο Εκκλησία του Σπυρίδωνα, δημιουργώντας έτσι ένα μόνιμο και κα-